

det nogle gange var for CD – er, at man med hensyn til dansk ulandsbistand stiller nogle krav til de lande, der får den, altså at de lande skal arbejde hen imod demokrati, at de skal overholde basale menneskerettigheder, at de skal opretholde en leveform og nogle styreform, der sikrer landets indbyggere en sikker og tryk fremtid, så det ikke er sådan, at indbyggerne må leve med trusler fra myndighederne, som man f.eks. ser det i Zimbabwe i øjeblikket.

Og dér kunne vi godt ønske os lidt mere støtte til, at man f.eks. fra CD's side og også regeringens side kraftigt sagde, hvis der er lande, der producerer atomvåben, og lad os nu bare tage Indien, som har lavet atomprøvesprængninger: Nu må I overholde internationale aftaler på det her område, underskrive dem, gå ind og medvirke til, at de bliver overholdt. Det vil man ikke, og alligevel signalerer Danmark nu, at vi vil genoptage ulandsbistanden, samtidig med at der gives 28 pct. ekstra i militærbudget fra indisk side. Det er et misforhold, og det er der mange danskere der ikke forstår. Hvordan søren kan vi give ulandsbistand til lande, der forhøjer deres militærbudgetter så voldsomt?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jamen det ved hr. Peter Skaarup jo også godt at CD er enig i, og vi glæder os over de kraftige reaktioner, som den daværende udviklingsminister, hr. Nielsson, faktisk kom med over for Indien, og at han flyttede penge over til andre dele af regionerne, ingen diskussion om det. Og det støttede vi også.

Men det er bare et forsøg på at finde ud af, hvad Dansk Folkeparti mener. Altså der er en lang række af de bistandsprojekter i de aktstykker, vi taler om, der er ganske almindelige vandprojekter, vejprojekter, humanitær indsats hist og her, hjælp til, at folk får bygget deres parlament osv., osv., også i lande, som vi klart vil stemple som lande i en flot udvikling. Og det, jeg blot forsøger at gøre, er såmænd bare at finde ud af, hvad Dansk Folkeparti vil.

For man kan ikke holde en fin tale her om, at bistandspolitik med nogle undtagelser ellers er meget godt og så derefter i praksis, når den skal udmøntes, stort set være imod alt, eller i hvert fald være imod en ganske god del af den, også over for lande, som jo hverken er Indien eller Burkina Faso eller nogle af de lande, som man kan have problemer med.

Så jeg undrer mig bare, men det kan vi jo vende tilbage til senere, når vi får set, hvordan Dansk Folkeparti fortsætter med at stemme i Finansudvalget.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Vi kunne blive ved med at diskutere det her. Jeg tror, at jeg afslutningsvis bare vil sige, at vi afgiver vores stemme i Finansudvalget ud fra de principper, som jeg har nævnt her, nemlig at det skal være sådan, at hvis man giver ulandsbistand, skal man sikre, at det sker til lande, der overholder menneskerettighederne, der fremmer demokrati og ikke bruger en unødigt stor del af deres penge på militær, for kendsgerningen er jo bare, at i det omfang, vi så giver bistand til sådan nogle lande, får de bedre og nemmere råd til at bruge pengene på militærudgifter, til at føre krig og lave ødelæggelser over for andre lande, skabe flygtningestrømme, som ingen kan være interesseret i.

Så derfor er det nogle vigtige principper at sætte fast, og der synes jeg, at det er godt, at CD støtter den politik også, men jeg kan bare konstatere, at i forhold til Inden er CD, så vidt jeg er bekendt med det, et af de partier, der er med på, at vi genoptager bistanden, at vi går i gang med at arbejde meget sammen med Indien igen.

Og der synes jeg, det er et forkert signal at sende, for der er ikke en tøddel, der har ændret sig, siden Danmark afsluttede eller i hvert fald droppede at fortsætte bistandspolitikken over for Indien. Der er ikke en tøddel, der har ændret sig. Indien forbeholder sig stadig væk ret til at producere atomvåben og til at afprøve dem.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Nu kunne jeg godt tænke mig at spørge Dansk Folkepartis ordfører, når han gentagne gange har nævnt Indien som eksempel: Hvad er det så for en bistand, Danmark rent faktisk vælger at give inderne? Er det ikke rigtigt – ordføreren må korrigere mig, hvis det er forkert – at den bistand, som vi har besluttet man skal have her efter den nye beslutning, er rettet mod tre ting, nemlig sundhedssektoren, hvor vi har haft nogle gode programmer og med stor succes har hjulpet de allerfattigste indere, og det er på erhvervsdelen, der er med til at skabe nogle job for mange fattige indere, og endelig og meget vigtigt er det på demokrati- og menneskerettig-